

[Korsgaard.]

misk Moment med, og det er der ogsaa her, naar jeg skal bedømme, om en Ledelse er god eller ikke. Og dér har vi den Kendsgerning, at Indtægterne paa det kongelige Teater trods de stærkt nedadgaaende Tider siden Krigstiden ikke er faldet nær saa meget, som man skulde have ventet sig, tværtimod har Teatret trods den noksom omtalte elendige Ledelse haft mere end $\frac{3}{4}$ fuldt Hus Aften efter Aften. Her er vi ved en Realitet økonomisk set, og den kan man ikke bortforklare. Det ærede Medlem Hr. Holstein — det kommer jeg for saa vidt tilbage til senere — var inde paa, at den Opstilling, der var foretaget, gaaende ud fra, at begge Teatre skulde kunne fyldes trekvart, var en fuldkommen vanvittig Antagelse, og nævnte, at man kunde bare gaa hen og se paa det nuværende Teater, saa vilde man faa Bevis for, at det var urigtigt. Ja, men Tallene taler deres Sprog — muligvis det ærede Medlem Hr. Holstein ikke en Gang vil bøje sig for Tallene —, men de taler det Sprog, at det nuværende Teater trods den af det ærede Medlem Hr. Holstein saa stærkt fordømte Ledelse har $\frac{3}{4}$ fuldt Hus. Hvorledes vil det ikke blive, hvis vi maaske fik en aldeles bestemt Teatergreve som Leder af det kongelige Teater? Saa vilde vi sikkerligen kunne gaa ud fra, at saa blev det meget mere end $\frac{3}{4}$ fuldt, mere end fuldt kan det nu en Gang ikke blive, det er den øverste Grænse, men den vilde saa ogsaa nok naas.

Man kan altsaa ikke med Rimelighed, naar man ogsaa omtaler økonomiske Forhold, sige, at Teatrets Ledelse er umulig, naar man samtidig paa Papiret har for sig, at den kan mere end $\frac{3}{4}$ fylde Teatret Aften efter Aften. Jeg hævder, at Kritikken af Teatrets Ledelse, for saa vidt det er en økonomisk Kritik, skyder i høj Grad over Maalet. Den nuværende Ledelse er selvfølgelig den allerringeste, man overhovedet har haft, det er den nuværende altid, det er, ligesom det til enhver Tid siddende Ministerium altid er det daarligste, man overhovedet har haft, det vil alle, der ikke ligefrem er Medlemmer af Ministeriet, være enige i, men glæd Dem, ærede Minister, over, at de, der kommer bagefter, bliver endnu ringere. Jeg vil med Tallene i min Haand henpege paa, at fra 1920—21 er Posten „Andre Udgifter“, der altsaa ikke inkluderer Lønningsudgifter, gaaet ned fra 1,3 Mill. Kr. til 700 000 Kr. i 1922—23, og paa det Beløb har Udgifterne holdt sig siden da. Der er altsaa en Udgiftsnedgang paa 500 000—600 000 Kr., og det i en

Periode, som falder nøjagtigt sammen med den nye Ledelses Tiltræden. Jeg maa altsaa hævde, at den overmaade voldsomme Kritik overfor Teatrets Styrelse, saa vidt jeg kan se, ikke er vel underbygget; at Ledelsen saavel som enhver anden har sine Mangler, haaber jeg, at Ledelsen selv er saa klog at ville indrømme. Det er rimeligt, naar man faar to Scener, at man da ogsaa faar en mere udvidet Styrelsesform end den, man har; derimod synes jeg ikke, der er noget at indvende. Fra Forhandlingerne i Udvalget ved man, at den højtærede Undervisningsminister ogsaa stiller sig højt imødekommende, idet han ligefrem udtaler, at saafremt dette Forslag eller et andet Forslag, der knytter en ny Scene til det kongelige Teater, bliver vedtaget, er det den højtærede Ministers Hensigt, vistnok allerede i den kommende Samling, at fremsætte Forslag om Ændringer i Teatrets Styrelse.

Efter nu at have omtalt den Kritik, der er fremsat, vil jeg gerne, inden jeg gaar over til at tale om selve det nye, have Lov til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Undervisningsminister i Forbindelse med de Forandringer, det skal foretages ved det kongelige Teater. Af Flertalsbetænkningen fremgaar det, at man er klar over, at et godt teknisk Samarbejde mellem det gamle og det nye Teater forudsætter, at visse Ting ved det gamle Teater skal laves om, og det spiller en betydelig Rolle med Hensyn til at faa en god økonomisk Drift af begge Teatrene. Det, jeg gerne vil spørge den højtærede Undervisningsminister om eller bede den højtærede Undervisningsminister om at udtale, er, at Ministeren ser saaledes paa Forholdene, at de fremsatte Lovforslag, eventuelt vedtagne, betyder, at Tinget reelt binder sig til at gaa med til de Bevillinger, der skal til for at faa det gamle Teaters Teknik bedre, end den er i Øjeblikket. Jeg mener, at dette for saa vidt ligger i Sagens Natur, men jeg vil gerne præcisere det her, idet det nødig skulde komme dertil, at man, naar til sin Tid disse Udgifter fremkommer paa Forslag til Finanslov, da med virkelig Ret skulde kunne modsætte sig deres Vedtagelse.

Med disse Bemærkninger gaar jeg over til at tale om, om jeg saa maa sige, den foreliggende Sag og maa igen som en Forudbemærkning have Lov til at udtale, at det kongelige Teaters Økonomi faktisk er det, der har givet Anledning til denne Plans Fremsættelse. Det kongelige Teaters Økonomi har i ikke saa helt faa Aar været af en saadan Art, at ikke faa af Tingets